

Offentlige ønsker eller trænger til for en Tid at benytte hans Kræfter, har man troet at burde begrænde denne Regel saaledes, at det nævnte Afdrag i intet Tilfælde skal overstige en Fjerdedeel af den samlede Lønning. Det er en Selvfølge, at disse Bestemmelser ikke kunne komme til Anvendelse paa de nu Anfattede hidtil havde Gage; derimod har man troet, at det ikke kunde have nogen Betænkelighed at anvende dem paa det Gagetillæg, som de efter nærværende Lov ville erholde.

Efter disse Bemærkninger om de almindelige Bestemmelser, som Udvalget har tilladt sig at bringe i Forslag, skulle vi nu gaae over til at omhandle de enkelte Bestemmelser i Lovforslagene.

A. Universitetet.

§ 1. I Stedet for den i 1844 normerede Begyndelsesgage for Professorene af 1,200 Rbd., hvor til Lovudkastet har foreslaaet et Tillæg af 90 Edr. Byg, har Udvalgets Fleertal formeent, at 1,400 Rbd., hvoraf endeel ansættes i Sæd, vil være en passende Begyndelsesgage, der svarer til de for andre Embedsmænd i den seneste Tid normerede Lønninger, hvorimod et Mindretal foreslaaer, at Begyndelsesgagen ansættes til 1500 Rbd. Iøvrigt har man ganske maattet billige det foreslaaede Avancementsystem med Alderstillæg efter visse Tjenestegaar, ligesom man ogsaa har fundet det lægevidenskabelige Facultets Tilgættelse med de andre Faculteter fuldkommen begrundet.

Ifølge de i Motiverne og i Universitetscomiteens Betænkning meddeelte Oplysninger om de 2 Lectorers og de 3 normerede Docenters Stilling og Forretninger forekommer det Udvalget, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at udelukke dem fra de Professorerne tillagte Alderstillæg. Man har derfor foreslaaet deres Løn normeret saaledes, at de efter 6 Aars Tjeneste sættes paa lige Fod med de yngste normerede Professore.

Naar dette vedtages, bliver Bestemmelsen i § 1 d. overflødig.

ad § 2.

§ 3. Enhver til Udvalgets Motiver maa Udvalget erkende, at der er al Anledning til at indrømme en saadan Forøgelse i den til de extraordinære Docenters Lønning bestemte Sum, som i denne Paragraph er foreslaaet, men, naar det faste Tillæg i Byg bortfalder, maa Pengesummen forandres fra 2,100 Rbd. til 2,500 Rbd., hvoraf 580 Rbd. ville være at ansætte i Sæd. Derimod skjønner Udvalget ikke, at der er Anledning til at fastholde det i Paragraphens 2de Stykke tagne Forbehold, hvorved man kun vilde bidrage til Vedligeholdelsen af den tidligere Tids uheldige Stik at lade en Embedsmænd blive staaende i en nærmeret Plads, efterat han er bleven udfikket til at røgte sit Kalde.

ad § 3 o. figende.

Da man maa antage, at der forestaaer en Omorganisation af de under Lit. a, c, d, e, f og g nævnte Instituter, bør der efter Udvalgets Formening ikke for Tiden foretages nogen Forandring med de derunder henhørende Lønninger, ligesom man heller ikke finder, at der er Anledning til at bevilge de andre i det følgende foreslaaede Gageforhøielse, eller at vedtage den i § 7 i Forslag bragte Pensioneret for nogle Embedsmænd. Derimod maa man ansee det for rigtigt at samle i en rund Sum de forskellige Bestillingsmænds Lønninger og bestemme, at en Deel af samme skal ansættes til Sæd overensstemmende med Grundsatningerne i § 1. Ligeledes vil man foreslaae at samle for sig selv de andre Lønninger, der maae betragtes som Honorar for et bestemt Arbejde, og med Hensyn til hvilke Sædanskættelse derfor ikke skjønnes at burde komme til Anvendelse. Denne samlede Sum foreslaaer man forøget med 100 Rbd. for dermed at forhøie Honoraret for Rægen ved Regentens.

ad § 10.

Da det personlige Tillæg, hvorom første Punktum handler, nu vil blive høist ringe og